

[Wihjelm]

dig væk præcis de samme restriktive bestemmelser, man har nu af hensyn til, ja, jeg ved ikke engang, om det er af hensyn til den del – under 1 pct. – af befolkningen, der sidder ved den dér gudstjeneste. Den er jo ikke fragtet nogle muligheder, den kan stadig væk vælge at gå til koncerter, til sportsarrangementer, optog med musik, og hvad det ellers er, om eftermiddagen eller på alle andre dage. Hvorfor skal et stort flertal af befolkningen tyranniseres ved, at der ikke må være nogen som helst kulturel aktivitet af den art, jeg her har omtalt, og som står nævnt i loven, lige præcis i gudstjenestetiden? Jeg fatter det ikke, og det er i hvert fald ganske ude af trit med den sekularisering, der er sket af samfundet.

I øvrigt må man sige, at en ophævelse overhovedet ikke indskrænker disse gudstjenestegængeres mulighed for at udfolde deres kulturelle aktiviteter. Og man må sige, at det, der vel oprindeligt har været hensigten med helligdagsloven, nemlig at monopolisere gudstjenestetiden, sådan at folk ikke havde andre muligheder, og så prøve at tvinge dem hen i kirken, er jo mislykkedes for 50, for 100 år siden. Det formål, der oprindeligt var, eksisterer ikke længere. Det er ikke lykkedes at få folk til at rende til gudstjeneste alligevel, selv om man så at sige har gjort, hvad man kunne for at fratage dem alle de alternativer, der måtte være.

Jeg vil godt spørge ministeren, om de forskellige, der har udtalt sig om dette, er blevet spurgt om andet, end om de havde indvendinger mod det. Er der virkelig ingen af dem, der har sagt, at man burde benytte lejligheden til at ophæve denne fuldstændig fortidige helligdagslov?

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet tilslutter sig forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af gebyrerne for kongelige bevillinger m. v.

(Lovforslag nr. L 26. Fremsat 10/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Lovændringen er en konsekvens af, at udgifterne til opkrævning af gebyr ved kongelige bevillinger ikke længere står i et rimeligt forhold til gebyrindtægten, og i socialdemokratiet er vi enige i, at gebyrerne så må bortfalde. Jeg kan give tilsagn om en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Mette Madsen (V):

Også venstre er positivt over for forslaget, men jeg vil lige nævne en ting, som vi finder en lille smule mærkelig. Hvorfor er netop dette ene gebyr helt undgået de fiskale myndigheders opmærksomhed? Hver gang man ellers har ændret på retsafgifter helt siden 1947, har man altså kørt på gebyrer på 40 kr. og 150 kr. Jeg vil godt spørge ministeren – muligvis får vi svaret under udvalgsarbejdet: hvad ville de 60.000 kr. egentlig have beløbet sig til i dag, hvis gebyrerne var blevet almindeligt prisreguleret siden 1947?

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi kan tilslutte os forslaget.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg skal sige, at fremskridtspartiet også kan tiltræde dette lovforslag om, at gebyrerne for udfærdigelse af kongelige bevillinger ophæves.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi kan også tiltræde det foreliggende lovforslag, men måske kan man sætte spørgs-

[Marianne Bentsen-Pedersen]

målstegn ved, om der overhovedet skal være noget, der hedder kongelig bevilling.

Aase Olesen (RV):

I det radikale venstre er vi principielt tilhængere af, at skal der være afgifter, skal de stå i relation til det, ydelsen rent faktisk koster at udføre. I dette tilfælde er vi enige med ministeren i, at gebyrerne bør ophæves; vi tilslutter os altså forslaget.

Birgith Mogensen (CD):

CD kan tilslutte sig forslaget.

Wilhelm (VS):

VS vil støtte forslaget og, ligesom SFs ordfører sagde, også hjælpe med til, hvis det deres muligt, helt at afskaffe begrebet kongelig bevilling.

Lis Starcke (DR):

Også retsforbundet kan tilslutte sig, at gebyrerne ophæves.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger.

(Lovforslag nr. L 27. Fremsat 10/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Lovforslaget skal give Dansk Flygtningehjælp ret til at afholde offentlige gade- og husindsamlinger. Dansk Flygtningehjælps

indsamlingskampagner kan godt betragtes som et led i at opnå en folkelig tilslutning til de statsligt finansierede hjælpeprogrammer inden for flygtningearbejdet og u-landsarbejdet, og derfor finder den socialdemokratiske gruppe forslaget rimeligt.

Jeg kan give tilsagn om et hurtigt og villigt udvalgsarbejde.

Nathalie Lind (V):

Der er fra venstres side kun velvilje over for Dansk Flygtningehjælp og over for, at den skal have lov til at foretage indsamlinger.

Men jeg må nok sige, at når ministeren nu begynder at vælge én organisation ud, hvad bliver konsekvensen så? Ministeren siger i bemærkningerne, at ved en sådan isoleret ændring bevares det tidligere omtalte hovedsigte i indsamlingsloven. Nu har jeg været i så mange år herinde, at jeg tydeligt husker, da man vedtog denne indsamlingslov. Det er rigtigt, at det var i VKR-regeringens tid, det var justitsminister Knud Thestrups forslag. Men det er også rigtigt at sige, at der jo fra min gruppes side var skepsis over for dette, og at Dansk Flygtningehjælp blev nævnt som et eksempel på konsekvensen af loven: den kunne ikke få lov til at lave landsomfattende husindsamlinger.

Det, som egentlig, jeg vil ikke sige generer mig lidt, men som jeg synes er lidt ulogisk, er, at formålet med loven var, at man ligesom ville være fri for at skulle vurdere, om det ene formål var mere værdigt end det andet, og derfor sagde man: vi ønsker ikke husindsamlinger. Og begrundelsen var jo, at man ville beskytte – som det hed – privatlivets fred.

Vi kender jo den argumentation også fra et helt andet område inden for ministerens embedsområde, dørsalgsloven, og når man nu siger, at flygtningehjælpen er så værdigt et formål, at man ønsker en lovændring her, synes jeg bare, det må blive lidt svært for regeringen at fastholde, at hensynet til privatlivets fred vejer så tungt. Argumentationen var jo netop, at man ikke ville genere de mennesker, som ikke ønskede at give noget.

Principielt tilslutning, for vi har aldrig været begejstrede for denne lov, men jeg spørger ministeren: bliver konsekvensen ikke, at man simpelt hen må lave loven om og vende tilbage til de gamle forhold? Nu blev der